

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.323 van 4 juli 2003
in de zaak A. 133.312/XII-3777.**

In zake : de GEMEENTE SINT-GENESIUS-RODE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Lindemans,
kantoor houdende te 1000 Brussel,
Keizerslaan 3

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat W. Muls,
kantoor houdende te 1000 Brussel,
Antoine Dansaertstraat 92.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Sint-Genesius-Rode op 21 februari 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 23 december 2002 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken waarbij haar beroep tegen de beslissing van 7 november 2002 tot vaststelling van de rekening over 2001 wordt verworpen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur H. Colin;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 juni 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. De Preter, die loco advocaat D. Lindemans verschijnt voor verzoekster, en van advocaat A. Van Herpe, die loco advocaat W. Muls verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur H. Colin;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies;

Overwegende dat de gemeenteraad van Sint-Genesius-Rode op 23 mei 2002 de rekening over het dienstjaar 2001 vaststelt; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant de rekening op 7 november 2002 gedeeltelijk wijzigt, onder meer wat een niet-geïnde belastingschuld van 2000 frank in hoofde van respectievelijk M. Demeulenaere en S. De Mot betreft die zij ten onrechte in onwaarde gesteld acht; dat de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken bij besluit van 23 december 2002 het beroep van de gemeente verwerpt; dat hij overweegt wat volgt :

“Overwegende dat uit de lijst van de onwaarden op niet geïnde vastgestelde rechten van de gewone dienst bleek dat de belastingschulden van 2 maal 2000 frank niet werden geïnd en in onwaarde werden gesteld op het artikel 040/301/01. De bestendige deputatie heeft dit gecorrigeerd met het artikel 2 van het besluit van 7 november 2002;

Overwegende dat het in onwaarde stellen van beide belastingschulden van 2000 frank onterecht gebeurde als gevolg van het onterecht inwilligen van de ingediende bezwaarschriften die de taal van het aanslagbiljet betroffen;

Overwegende dat de fiscale schuld van bovenstaande belastingplichtigen wortelt in het uitvoerbaar verklaard kohier en niet in het aanslagbiljet zelf dat een uittreksel is uit het uitvoerbaar verklaard kohier;

Overwegende dat aanslagbiljetten voor gemeentebelastingen individuele bestuurshandelingen zijn omdat zij gericht zijn tot elk van de belastingplichtigen afzonderlijk; dat bestuurshandelingen met individuele strekking ten opzichte van de inwoners van de gemeente Sint-Genesius-Rode in het Nederlands moeten gebeuren; dat Franstalige inwoners over de mogelijkheid beschikken om een vertaling in het Frans te bekomen; dat bijgevolg de kwestieuze aanslagbiljetten conform de taalwetgeving in het Nederlands waren verstuurd; dat dientengevolge de bovenvermelde gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2002 niet gebaseerd zijn op enig geldige wettelijke motivatie;

Overwegende dat de toezichthoudende overheid niet heeft opgetreden tegen bovenvermelde gemeenteraadsbeslissingen inzake de inwilliging van de bezwaarschriften. De fiscale procedure voor het behandelen van bezwaarschriften valt niet onder het algemeen toezicht omdat een specifieke rechterlijke beroepsprocedure voorzien is conform art. 9 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen. Bovendien mag de ontvanger conform art. 55 §1 van het A.R.G.C. alleen die ontheffingen boeken als onverhaalbare post indien ze behoorlijk zijn toegestaan door het college (in casu de gemeenteraad). Onder 'behoorlijk' moet worden verstaan dat de gemeenteontvanger eerst had moeten onderzoeken of die ontheffingen wel rechtsgeldig en verantwoord waren toegestaan.

Het niet optreden van de toezichthoudende overheid tegen deze twee gemeenteraadsbeslissingen, ontslaat de gemeenteontvanger niet van zijn wettelijke controletaak en mag hij deze belastingschulden bijgevolg niet 'automatisch' in onwaarde stellen.

Overwegende dat de belastingschuld van de heren M. Demeulenaere en S. De Mot evenwel verschuldigd blijft”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoekster doet gelden, met een verwijzing naar artikel 16ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen: “Voor zover de ernstige middelen dus de grond van de zaak betreffen, en moet worden vastgesteld dat de bestreden

beslissing gefundeerd is op een onwettige regel, die afbreuk doet aan de op het ogenblik van de inwerkingtreding van artikel 16 bis van de BWHI bestaande garanties voor de Franstaligen in de randgemeenten, volstaat de ernst van de middelen reeds om de schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden”;

Overwegende dat de artikelen 16bis en 16ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepalen wat volgt :

“Art. 16bis. De decreten, reglementen en administratieve handelingen mogen geen afbreuk doen aan de op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze bepaling bestaande garanties die de Franstaligen genieten in de gemeenten genoemd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1996, en de Nederlandstaligen, respectievelijk Franstaligen en Duitstaligen genieten in de gemeenten genoemd in artikel 8 van diezelfde wetten.

Art. 16ter. Tot de schorsing van een norm of een handeling kan worden besloten door het Arbitragehof of de Raad van State indien ernstige middelen de vernietiging van de norm of de handeling rechtvaardigen op grond van artikel 16bis”;

Overwegende dat het aangehaalde artikel 16ter impliciet artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State lijkt te wijzigen onder meer wat de handelingen betreft waarmee afbreuk wordt gedaan aan de op 1 januari 2002 bestaande waarborgen die de Franstaligen in de zogenaamde randgemeenten genieten; dat verzoekster in het verzoekschrift en ter terechtzitting laat verstaan het derde en vierde middel als ernstige middelen op grond van artikel 16bis te zien;

Overwegende dat het derde middel is afgeleid uit “een schending van artikel 25 e.v. van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken en de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet van 29 juli 1991”; dat in essentie wordt toegelicht dat de in de bestreden beslissing gehanteerde interpretatie van het artikel 25 de parlementaire voorbereiding van de gecoördineerde wetten voorrang lijkt te geven boven de letterlijke bewoordingen van het voorschrift en dat de verzending van aanslagbiljetten in het Nederlands aan belastingplichtigen die vroeger duidelijk de wens

te kennen hebben gegeven om met de overheid te corresponderen in de Franse taal manifest onwettig is;

Overwegende dat de gemeenteraad van Sint-Genesius-Rode bij beslissingen van 17 september 2001 de bezwaren heeft ingewilligd van M. Demeulenaere en S. De Mot tegen de aanslag te hunnen laste in de gemeentebelasting op de huisvuilophaling, dienstjaar 1999, waarin zij “de nietigheid van het aanslagbiljet [inroepen], omdat het afgeleverd is in het Nederlands en strijdig met de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken”;

Overwegende dat luidens de bestreden beslissing ten onrechte als gevolg hiervan de betreffende belastingschulden in onwaarde zijn gesteld en de belastingschuld, die immers niet in het aanslagbiljet zelf maar in het uitvoerbaar verklaard kohier wortelt, nog verschuldigd blijft;

Overwegende, alleszins in de huidige stand van de procedure, dat als zodanig die motivering in de bestreden beslissing niet onjuist lijkt; dat, daargelaten of de aanslagbiljetten inderdaad in strijd waren met de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en of de gemeente al dan niet terecht de bezwaarschriften heeft ingewilligd, vooralsnog er mee volstaan wordt te constateren dat de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 wezenlijk neerkomen op, en te begrijpen zijn als, de vaststelling bedoeld in artikel 58 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken dat de aanslagbiljetten naar de vorm strijdig zijn met de bepalingen van de gecoördineerde wetten; dat bijgevolg de beslissingen van de gemeenteraad op het eerste gezicht niet zonder meer M. Demeulenaere en S. De Mot van de betreffende belasting ontheffen, maar alleen meebrengen dat de gemeente, overeenkomstig genoemd artikel 58, de nietig bevonden aanslagbiljetten dient te vervangen door andere die wel regelmatig zijn naar de vorm;

Overwegende dat in deze omstandigheden de verwerende partij op het eerste gezicht op goede grond kon menen dat het niet terecht is om ten gevolge

van het inwilligen van de bezwaarschriften van M. Demeulenaere en S. De Mot hun belastingschulden in onwaarde te stellen en dat de belastingschuld “verschuldigd blijft”; dat aldus, wat er van de aangevoerde onwettigheid ook zij, het middel niet tot vernietiging kan leiden; dat het niet ernstig is;

Overwegende dat het vierde middel is afgeleid uit “een schending van artikel 129, § 2, van de Grondwet en van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet van 29 juli 1991”, doordat de bestreden beslissing gebaseerd is op een omzendbrief van 16 december 1997 van het Vlaamse Gewest tot regeling van het taalgebruik in de randgemeenten, terwijl de bevoegdheid ter zake uitdrukkelijk aan de federale overheid is voorbehouden;

Overwegende dat verwerende partij terecht tegenwerpt dat nergens in de bestreden beslissing naar enige omzendbrief wordt verwezen; dat verre van steun te zoeken in een eerdere omzendbrief, het aangevochten besluit op eigen gezag overweegt dat de aanslagbiljetten voor gemeentebelastingen in het Nederlands tot de inwoners van de gemeente Sint-Genesius-Rode gericht moeten zijn, met de mogelijkheid voor Franstalige inwoners om een vertaling in het Frans te verkrijgen; dat het vierde middel feitelijke grond lijkt te missen; dat het niet ernstig is;

Overwegende dat, zonder dat moet worden onderzocht of het derde en het vierde middel te beschouwen zijn als middelen die de vernietiging van de bestreden beslissing rechtvaardigen op grond van het meer vermelde artikel 16bis, uit wat voorafgaat volgt dat zij in elk geval niet ernstig zijn; dat dit meebrengt dat er hoe dan ook geen reden is tot toepassing van artikel 16ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; dat verzoekster er dus niet van vrijgesteld is met het oog op de schorsing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te bewijzen;

Overwegende dat verzoekster in dat verband enkel “de ernstige desorganisatie die de bestreden beslissing in het bestuur van verzoekende partij veroorzaakt” aanvoert; dat, blijkens haar toelichting, de desorganisatie hieruit

voortvloeit dat de onduidelijkheid over de afsluiting van de rekeningen van de intussen gepensioneerde gemeenteontvanger de vrijgave van zijn waarborgsom hypothekeert en daardoor zijn opvolging “schier onmogelijk” maakt;

Overwegende dat de verwerende partij daartegen inbrengt dat elke gemeenteontvanger moet instaan voor de eigen waarborgsom, die niet overdraagbaar is van de ene op de andere, en dat de eventuele niet-vrijmaking van de waarborgsom van de gepensioneerde ontvanger de benoeming van de nieuwe ontvanger geenszins in de weg staat;

Overwegende dat dit verweer, dat verzoekster ter terechtzitting niet betwist, overtuigt;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede schorsingsvoorwaarde; dat aldus niet is voldaan aan tenminste een van de cumulatieve voorwaarden voor een schorsing,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vier juli 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.